

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 170/2022
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Душановић, адвокат из ..., против тужене Стамбене зграде у ... у Ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Милица Станковић Милосављевић, адвокат из ..., ради стицања без основа и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2550/20 од 28.07.2021. године, у седници одржаној 26.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2550/20 од 28.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3047/2019 од 15.09.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име неоснованог обogaћења исплати износ од 30.922,32 динара и на име накнаде штете износ од 8.434,00 динара, све са законском затезном каматом од 21.11.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 89.448,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2550/20 од 28.07.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име неоснованог обogaћења исплати износ од 30.922,32 динара и на име накнаде штете износ од 8.434,00 динара, све са законском затезном каматом од 21.11.2015. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 95.247,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради стицања без основа и накнаде штете тужиља је поднела 15.03.2016. године, а вредност предмета спора је 39.356,32 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Преиначење првостепене пресуде је без утицаја на примену одредбе о дозвољености из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само кад се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спора није дозвољена, као у конкретном случају.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**